



## D.Tóth Kriszta - Ne idd meg a napot!

2014 augusztus 16. Flag

### Szöveg méret

Mentés

- 
- 
- 

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A szünet el?tti utolsó olaszórámon fontos útravalót kaptam Beától, a tanáromtól. Egy TED el?adás linkjét.

A 19 perces videón Elizabeth Gilbert beszél a kreatív géniusról, az ihletettségről, az alkotás egy-egy kegyelmi pillanatának transzcendens élményéről, és a kudarctól való zsigeri rettegésről, amely az elmúlt sokszáz évben

olyan sok m?vészembert megnyomorított.



A felvétel akkor készült, amikor Gilbert az Ízek, imák, szerelmek utáni következ? regényét írta. Az Eat, Pray, Love-ot több mint 10 millió példányban adták el világszerte, összesen 30 nyelven. 180 napig szerepelt a New York Times sikerlistáján. Készült bel?le hollywoodi film, amelyben Julia Roberts játszotta a f?h?st – vagyis az írón?t. Mégis, hogyan lehet ezt überelni? Valószínűleg sehogy. Ahogy Gilbert fogalmazott: „úgy dolgozom a mostani regényen, hogy tudom: életem legnagyobb sikerén már túl vagyok”. Mondja mindezt negyven évesen, és mégsem bolondul meg.

Pedig Elizabeth Gilbert is retteg a kudarctól. Mint minden m?vészember, folyamatosan megkér?jelezi önmagát, és a saját alkotását. Az el?adásában Norman Mailert idézi, aki halála el?tti utolsó interjújában kerek pereg kijelentette, hogy „minden könyvembe behaltam egy kicsit”. Aztán levonja a következtetést, hogy igen, az alkotás és a szenvedés kéz a kézben járnak. Nem véletlenül van annyi labilis, mániás depressziós, borderline pszichopata, ilyen, olyan, amolyan, fóbias ember a m?vészek között.

Gilbert ül otthon a dolgozószobájában, bámul maga elé a semmibe, írni próbál, de helyette szorong, és a mondatokat újra meg újra kitörli. Mert semmi nem elég jó. Soha, semmi nem lesz újra elég jó. Hogy miért nem bolondul meg mégsem?

Azért, mert végül kitalál magának egy elméletet, ami megmenti az életét. És a következ? regényét. Ehhez vissza kell fordítania az id?t több ezer évvel, egészen az ókori görög és római id?kig. Akkoriban ugyanis abban hittek, hogy a Kreativitás meg az Ihlet valamiféle t?lünk független, isteni entitás, amely akkor, amikor úri kedve tartja, megmegszállja a földi halandót egy rövid id?re. Tehát a m?alkotást együtt hozzák létre ?k ketten: az ember és az Ihlet.

Vagyis: ha nem sikerül jól, hát, istenem, nem ment a közös munka, kettejüké a kudarc. És viszont: ha jól sikerült, osztoznak a sikeren, csak semmi elszállt narcizmus. Minden tökéletesen működött is ebben a leosztásban egészen addig, amíg meg nem jelent a színen a Reneszánsz, meg az ő törekvése, hogy az univerzum közepébe az embert, és egyesegyedül az embert állítsa. Onnantól kezdve pedig annak a szerencsétlen érzékeny alkotónak be kellett szívnia magába a Kreativitást is, az Ihletet is, meg a Génuszt is. Vagy, ahogy Gilbert fogalmaz: le kellett nyelnie a Napot. Hát csoda, hogy annyi mentálisan sérült művésze lett ennek a világnak? Naugye.

Elizabeth Gilbert úgy döntött: neki ebből elege van. Ő a gögögöket választja. Az új könyve írása közben, azokban a pillanatokban, amikor csak ült és bámult, vagy ujját a „delete” gombra szorította, szorongás helyett a dolgozószobája sarkában álló üres székre nézett és rámodult: „Hát idefigyelj, barátocskám! Nekünk, neked és nekem itt most írunk kell. Nagy szükségem van rád, gyere el? és segíts! És csak hogy tudd, ha nem jössz, én akkor is itt leszek és írok. Olyat, amilyet, de írok. Mert én elvégzem a munka rám es? részét, ha törik, ha szakad. Magadra vess!”

A TED előadás után 11 hónappal megjelent Elizabeth Gilbert következő regénye, a Hűség. Nem adtak el belőle 10 millió példányt, és nem készült belőle film, Julia Roberts-szel a főszerepben. Sőt, én sem olvastam, holott az Eat, Pray, Love-ot még eredetiben felfaltam, nem vártam meg a magyar fordítást. De Gilbert azóta is jól van, él, virul, és ír.

Ja, és hogy miért aktuális ez az egész most annyira? Hát... valamit elfelejtettem leírni az elején. Azért tartunk szünetet az olasztanfolyamon, mert ezen a nyáron írok. A második regényemet. Azt, ami a Jöttem, hadd lássalak után következik. Azután a Jöttem, hadd lássalak után, ami tíz évig készült belőlem kifelé, amit úgy szerettem írni, és amit úgy szeretettek ti is, hogy Aranykönyvet adtak nekik...

D. Tóth Kriszta - [shopline.hu](http://shopline.hu)

**Tisztelt olvasók!** Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

[www.flagmagazin.hu](http://www.flagmagazin.hu)



**Ajánló**

